

சங்ககால நெய்தல்நில மக்களின் வாழ்வியல் பின்புலம் Neithal Land of Sangam Period and the Background of that People's life

பெ.ராஜா | P.Raja

Assistant Professor of Tamil, Bishop Heber College, Tiruchirappalli - 620 017.

E-mail: rajamabed25@gmail.com

ஆய்வுச்சுருக்கம்: கடலும் கடல் சார்ந்த நிலமும் நெய்தல் நிலம் என அழைக்கப் படுகின்றது. சங்க இலக்கிய நெய்தல் நிலப் பாடல்களில் இடம்பெற்றுள்ள நெய்தல் நில மக்களின் வாழ்க்கைப் பின்புலங்களை விளக்குவதாக இந்த கட்டுரை அமைகின்றது.

Abstract: The sea and the land adjacent to the sea are called Neithal land. This article aims to explain the life backgrounds of the Neithal land people featured in Sangam literary Neithal land songs.

திறவுச்சொற்கள் (Keywords): நெய்தல்நிலம், சங்க இலக்கியம், பின்புலம், கடல், Neithal land, Sangam literature, backgrounds, sea.

முன்னுரை

நெய்தல் திணைப் பாடல்களை முதற்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள் பின்புலத்தில் நுணுக்கமாகப் பாடிச் சிறப்புப் பெற்றவர் உலோச்சனார். அவர்தம் நெய்தல் நிலக் காட்சிகளைத் தம் இதயம் கலந்து அனுபவித்துள்ளார். இவர்தம் குறியியல் சார்ந்த இயற்கை வருணனைகளால் அப்பொருண்மையை அறிய முடிகிறது.

தமிழர்கள் இயற்கையோடு இயைந்து வாழ்ந்த காலகட்டத்தைத் தமிழ்ச் சமூகத்தின் பொற்காலம் எனக் குறிப்பிடலாம். தமிழில் முதலில் தோன்றிய இலக்கண நூலாகக் கருதப்படுகின்ற தொல்காப்பியம் நிலப்பகுப்புகளைக் கட்டமைத்தது. நிலத்தை மையமாகக் கொண்டே தமிழ்சார் பண்பாடு உருவானது. அவ்வநிலத்திற்குரிய மக்களின் வாழ்க்கை இயற்கையை மையமிட்டிருந்தது. தமிழில் அகத்திணை மற்றும் புறத்திணைக்கான பெயர்கள் அனைத்தும் அவ்வநிலம் சார்ந்த பூக்களின் பெயராக அமைந்திருக்கின்றன. நிலமே தமிழ்மக்களை அடையாளப்படுத்தியது. காடு, மலை, வயல், கடல் என்ற நான்கு வகையான பகுதிகளில் முதற்பொருள், கருப்பொருள் மற்றும் உரிப்பொருள் முறையே பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. காடும் மலையும் திரிந்து வந்த வறட்சியான மணற்பகுதியைப் பாலையென்று வரையறுப்பர். இவ்வகை நிலப்பரப்புகளுள் நெய்தல் நிலம் முற்றிலும் மாறுபட்ட தன்மையுடையது. உலகின் மூன்று பகுதிகள் கடலால் சூழப்பட்டு ஒருபகுதி மட்டுமே நிலப்பரப்பைக் கொண்டது. அச்தூழலில் பிறநில மக்களின் வாழ்வியல் கூறப்பட்ட அளவில் நெய்தல் நில மக்களின் வாழ்வியல் பதிவு செய்யப்படவில்லை.

நெய்தல் திணை

தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரம் அகத்திணையியலில் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என்னும் ஐந்து நிலங்களைத் தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும்போது நெய்தல் நிலத்திற்கு, 'வருணன் மேய பெருமணல் உலகம்' (தொல். பொருள். நூற்பா.5) என அடைமொழி கொடுக்கிறார். இதனால் அன்று கடற்கரை என்பது மணல் நிறைந்த பெருவெளி என்று கொள்ளப்பட்டதாகக் கருத முடிகின்றது. சங்கப் பாடல்கள், கடற்கரைப் பகுதி வெண்மணல் வெளியாக இருந்தது என்றும், இங்குக் கடல்சார் மக்களின் குடியிருப்புகள் இருந்தன என்றும், கடற்கரை வெளியிலேயே அவர்களின் தொழில் கருவிகள் கிடந்தன என்றும் கூறுகின்றன. இத்தகைய ஐந்திணைகளில் ஒரு பகுதியாகவும் இரக்க உணர்வை உரிப்பொருளாகக் கொண்டதுமான நெய்தல் திணைக்குரிய பாடல்கள் சங்க இலக்கியத்தில்

பல உள்ளன. எட்டுத்தொகையில் முதலாவதாக வைத்தெண்ணப்படும் நற்றிணையில் 102 பாடலும் குறுந்தொகையில் 71 பாடல்களும் ஐங்குறுநூறில் ஒரு பகுதியாக 100-ம், கலித்தொகையில் 33 பாடலும் அகநானூற்றில் 40 பாடலும், இவ்வாறாக மொத்தம் நெய்தல் திணைப் பாடல்களின் எண்ணிக்கை 346 ஆகும்.

முப்பொருள் விளக்கம்

அகத்திணைப் பாடல்களின் கருத்தைச் செறிவாகவும் நிறைவாகவும் சங்கப் புலவர்கள் பாடுவதற்கு உறுதுணையாகவும் விளங்குவது முதல், கரு, உரிப்பொருள்கள் ஆகும். அன்பின் ஐந்திணை என்று அழைக்கப்படுகின்ற உயர் ஒழுக்கமாகிய உரிப்பொருளைக் கூறுவதற்கு முதல் மற்றும் கருப்பொருள்களாகிய பின்புலம் புலவர்களுக்குத் தேவையாயிற்று. இதனால் ஐந்திணை ஒழுக்கங்களுக்குப் பின்புலமாக முதல், கருப்பொருள்கள் இன்றியமையாதனவாக விளங்குகின்றன. அகவாழ்வின் சிறப்பை விளக்கும்போது பின்புலம் பற்றிய உணர்வு சிறப்பாக அமைதல் வேண்டும். முதல், கருப்பொருள் ஆகிய இரண்டும் பின்புல வருணனைக்காகவே கூறப்பெறுகின்றன என்பதிலிருந்தும் 'தமிழ் அகத்திணைப் பாடல்களில் கருத்துப் பின்னப்படும் முறையை முதல், கரு, உரி எனப்பகுப்பது மிகச் சிறந்த நாடக உத்தியாகும்' (இராம.பெரியகருப்பன், சங்க இலக்கிய ஒப்பீடு, பக்.115-116) என்பதிலிருந்தும் அகப்பாடல்கள் வழி நின்று ஒழுக்கங்களை விளக்க வந்த தமிழ்ப் புலவர்களுக்கு முதல், கருவாகிய இடப்பொருள்கள் பெரிதும் துணையாக விளங்கியமை தெளிவாகின்றது. ஒவ்வொரு திணைக்குரிய ஒழுக்கமும் முதல், கரு, உரி என்னும் முப்பொருளையும்,

"முதல் கரு உரிப்பொருள் என்ற மூன்றே
நுவலுங் காலை முறைசிறந்த தனவே
பாடலுட் பயின்றவை நாடுங் காலை" (தொல்.பொருள்.அகத்.3)

என்று தொல்காப்பியம் குறிப்பிடுகின்றது. இதன் வாயிலாக அகப்பாடல்களில் பயின்று வருபவை, முதல், கரு, உரி என்னும் முப்பொருள்கள் ஆகும் என்பதைத் தொல்காப்பியம் தெளிவாக்குகின்றது. இந்நூற்பாவில் அமைந்த 'முறை சிறந்தனவே' என்னும் குறிப்பிற்கு "முதலில் கருவும், கருவில் உரிப்பொருளும் சிறந்து வரும்" (தொல்.பொருள். அகத்.3) என்று விளக்கம் தருகிறார் நச்சினார்க்கினியர். இவ்வாறே ச.சோமசுந்தர பாரதியாரும்,

"முறை சிறந்தன என்பதனால் முதலிற்கருவும் கருவின் உரியும் ஒன்றினொன்று முறையே மேற்சிறப்புடைத்தாம். அகப்பாடல்களில் உரிப்பொருள் தலையாயதென்பதும், அதற்கு முதலும் கருவும் சிறப்புதவத் துணையாகச் சார்ந்து வருபொருள்களாம் என்பதும் வெளிப்படல" (தொல்.பொருள்.அகத். ப.11) எனப் பொருள் கொள்கின்றார்.

எனவே முதல், கரு, உரி ஆகிய முப்பொருள்களும் ஒன்றினொன்று முறையே சிறப்புடையது என்பது தெளிவாகிறது. மேலும் நிலத்தையும், பொழுதையும் அவற்றை நிலைக்களனாகக் கொண்ட கருப்பொருளையும் விளக்குவது. அகப்பாடல் நோக்கம் அன்று. உரிப்பொருளை விளக்குவது அதன் நோக்கமாகும். உரிப்பொருளை விளக்க முதல், கரு என்னும் இரு பொருள்களும் துணையாகின்றன. முதல், கரு, உரி என்னும் மூன்றும் உரி, கரு, முதல் என்ற நிரலில் சிறப்பினைப் பெறுகின்றன. எனினும் முதலின்றிக் கருவும் உரியும் அமையாதென்பதை உணர்த்தவே முதற்பொருளைத் தொல்காப்பியர் முதலில் கூறியிருக்கிறார் எனக்கொள்வது இங்கு பொருத்தமாக அமைகின்றது. மேலும் முதல், கரு, உரி மூன்றும் மயங்கும் என்பதற்குத் தொல்காப்பியர்,

"திணைமயக் குறுதலும் கடிநிலை இலவே
நிலனொருங்கு மயங்குதல் இல்லென மொழிப
புலன்நன் குணர்ந்த புலமை யோரே" (தொல்.பொருள்.அகத்.14)

என்று விதி வகுத்துள்ளார். ஆயினும் முதலினும் கருவும், கருவினும் உரியும் சிறந்ததென அவர் வழிவகுத்தாரல்லர். எனவே 'முறை சிறந்தனவே' என்ற அவர்தம் கூற்றுக்கு முதல், கரு, உரிப்பொருள்

என்பவை இவ்வமைப்பு முறைப்படியே சிறந்தன என்று பொருள் கொள்வது பொருத்தமாகின்றது. இது முற்ற முடிந்த கருத்து என்பதை அறிவுறுத்துவதற்கு 'முறை சிறந்தனவே' என்பதை அமைத்துள்ளார் எனக் கொள்வது பொருந்தும்.

மேலும், முப்பொருளுக்கும் விளக்கம் தரும் மீனாட்சி சுந்தரனார், "உரிப்பொருள் விளங்கக் கருப்பொருள் துணை செய்யும், கருப்பொருளோடு உரிப்பொருளுக்குரிய தொடர்பை மேலும் விளக்க முதற்பொருள் உதவும் என்றாலும் உரிப்பொருள் தான் கதை, கதைக்குக் கால் உண்டு என்பார்கள், அந்தக் கால் போல் வருவனவே முதல் கருப்பொருள்களாம்" (தெ.பொ.மீனாட்சி சுந்தரனார், தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, சங்ககாலம், ப.75) என்று கூறுகின்றார். இவற்றால் அகப்பாடல்களின் அடிவரையறைக்கேற்ப இம்முப்பொருள்களையும் வைத்துப் பாடல்கள் அமைப்பது மரபாக இருந்து வந்திருக்கிறது என்பது தெரியவருகின்றது. இவற்றோடு அப்பாடல்களில் உரிப்பொருள் வெளிப்படையாகக் காட்டப்படுகின்ற ஒன்றாகவும், கருவும் முதலும் குறிப்பாகவேனும், வெளிப்படையாகவேனும் சுட்டப்படுகின்ற ஒன்றாகவும் காணப்படுவதை அறியமுடிகின்றது.

நெய்தல் திணையுள் முப்பொருள்

ஐந்திணைகளில் ஒன்றாகத் திகழக்கூடிய நெய்தல் திணையில் உள்ள பாடல்களைத் தொகுத்து அவற்றின் கண் அமைந்த முதற்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள் மூன்றையும் வகுத்து, ஒவ்வொன்றையும் தனித்தனியாக நிறுத்தி இங்கு விளக்கப்படுகின்றன.

முதற்பொருள்

நிலமும் பொழுதும் சேர்ந்தது முதற்பொருள் என அழைக்கப் பெறுகின்றது. மக்கள் வாழ்க்கைக்கு அடிப்படையாக அமைவது நிலமும் பொழுதுமாகும். எனவே இவற்றை முதற்பொருள் என்றழைப்பது பொருத்தமாகின்றது. இம்முதற்பொருளைத் தொல்காப்பியம்,

"முதல்எனப் படுவது நிலம்பொழு திரண்டின்
இயல்பென மொழிப இயல்புணர்ந் தோரே" (தொல்.பொருள்.அகத்.4)

என்று சுட்டுகின்றது. முதற்பொருளுக்கும் கொள்கை வகுக்கையில் நிலம், பொழுது ஆகிய இரண்டை மட்டும் தொல்காப்பியர் கூறியிருக்கின்றார். அகவொழுக்கங்கள் நிகழும் இடத்தையும் காலத்தையும் முதற்பொருள் என்று அழைப்பதுதான் மரபாகின்றது. பிற கருவும் உரியும் நிலத்தையும் காலத்தையும் சார்ந்து வருதலினால், அவை முதற்பொருளாயின. நிலம், பொழுது என்ற தொல்காப்பியர் வறிதே குறிப்பிடாது அவற்றின் இயல்புகள் என்று குறிப்பிடுவது இங்கு நோக்குதற்குரியது. அவ்வொழுக்கங்கள் நிகழும் இடம், பொழுது ஆகியவற்றை அவ்வவற்றின் இயல்புகளோடு குறிப்பிடுவது புலனெறி வழக்கமாகும்.

"நுண்ணிய மனநிலைகளாக இவ்வொழுக்க உணர்வுகளைப் புலனெறி வழக்கமாக மாற்றி அக்காலக் காட்சிகளைக் கண்முன் கொண்டு நிறுத்த கால, இட, கருப்பொருட் பின்னணிகளை அமைத்துக் காட்டுவது அகப்பாடல் மரபு" என்று கூறும் ஜான் சாமுவேல், திறனாய்வுச் சிந்தனைகள், சங்க அகப்பாடல் மரபுகள் ஒரு புதிய பார்வை தனது நூலில் கூறியுள்ளார்.

முதற்பொருளைக் கூறும் தொல்காப்பியரின் நூற்பாவிற்கு நச்சினார்க்கினியர் தரும் விளக்கத்தைக் காண்பதும் இங்குப் பொருத்தமாகின்றது. "காடுறை உலகம் (முல்லை), மைவரை உலகம் (குறிஞ்சி), தீம்புனல் உலகம் (மருதம்), பெருமணல் உலகம் (நெய்தல்) ஆகிய நான்கும் இயற்கை நிலம் என்றும், வைகறை, விடியல், நண்பகல், எற்பாடு, மாலை, யாமம் எனும் ஆறு சிறுபொழுதுகளும், கார், கூதிர், முன்பனி, பின்பனி, இளவேனில், முதுவேனில் என்னும் ஆறு பெரும்பொழுதுகளும் இயற்கைப் பொழுதுகள்" (தொல்.பொருள்.அகத்.5) என்றும் நச்சினார்க்கினியர் கருத்தில் கொண்டார் என்பது தெளிவாகின்றது.

மேலும் நச்சினார்க்கினியர் உரையைப் பார்க்கும்போது பாலையைச் செயற்கை நிலம் என்று அவர் கருதியமை புலனாகின்றது. கைபுனைந்து இயற்றா ஒன்றே இயற்கை என்றும் கைபுனைந்து இயற்றுவது செயற்கை என்றும் கூறுவது மரபாகும். "கையால் செய்யப்படுவது செயற்கை. கையால் செய்யப்படாதது இயற்கை. மலையும், காடும், ஆறும், கடலும் எவர் கையால் ஆக்கப்பட்டன? இயல்பாக அரும்பிய இவைகளின் அழகே கைபுனைந்தியற்றாக் கவின்பெறு வனப்பாகும். மற்றையது போலி" என்று இயற்கை, செயற்கை அழகினைப் பற்றி திரு.வி.கலியாண சுந்தரனார் தனது நூலானா முருகன் அல்லது அழகு நூலில் கூறுவதும் கருதற்குரியது.

ஆனால் நச்சினார்க்கினியர் குறிப்பிடும் செயற்கைப் பொழுதுகள் எவையென அறிய இயலவில்லை. செயற்கை நிலனும் பொழுதும் பின்னர் அறியப்படும் என்ற அவர் பின்னர் எவ்விடத்திலும் செயற்கைப் பொழுதுகளைக் கூறவில்லை. எனவே மேற்குறிக்கப் பெற்றவை செயற்கைப் பொழுதுகள் அல்ல என்பது புலனாகும். இவற்றால் இயற்கை நிலம், இயற்கைப் பொழுது என்று குறிப்பிடாது நிலத்தின் தன்மைகள் (இயல்புகள்) பொழுதின் தன்மைகள் (இயல்புகள்) என்ற பொருளிலேயே 'இயல்பு' என்னும் சொல்லைத் தொல்காப்பியர் பயன்படுத்தியுள்ளார் என்பது தெளிவாகின்றது.

நெய்தல் நிலம் - பெயர்க்காரணம்

குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் என்ற இப்பகுதிகள் அந்தந்த நிலங்களில் மிகுதியாகக் காணப்படும் பூக்களால் பெயர் பெற்றன என்பது ஒரு சாரார் கருத்து. மற்றொரு சாரார் புணர்தல், இருத்தல், பிரிதல், ஊடல், இரங்கல் என்ற ஒழுக்கத்தால் பெயர் பெற்றன என்கின்றனர்.

"மாயோன் மேய காடுறை உலகமும்" (தொல்.பொருள்.அகத்.நூ.5) என்று தொடங்கும் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்திற்கு உரை எழுதிய உரையாசிரியர் இளம்பூரணர்,

முல்லை குறிஞ்சியென்பன இடுகுறியோ, காரணக்குறியோ எனின் ஏகதேச காரணம் பற்றி முதலாசிரியர் இட்டதோர் குறி என்று கொள்ளப்படும். இதற்கான காரணத்தைக் கூறுகின்ற பொழுது,

நெல்லொடு,
நாழி கொண்ட நறுவீ முல்லை
அரும்பவிழ் அலரி தூஉய் (முல்லைப்பாட்டு, 8-10)

என்றமையால், காடுறை உலகிற்கு முல்லைப்பூ சிறந்தது ஆகலானும்.

கடுங்கோற் குறிஞ்சிப் பூக்கொண்டு
பெருந்தேன் இழைக்கும் நாடனொடு நட்பே (குறுந்.3:3-4)

என்ற வழி, மைவரை உலகிற்குக் குறிஞ்சிப்பூ சிறந்தது ஆகலாம்.

"இறா அல் அருந்திய சிறுசிரல் மருதின்
தாழ்சினை உறங்குந் தண்துறை ஊர" (அகம்.286:6-7)

என்ற வழி, தீம்புனல் உலகிற்கு மருது சிறந்தமையானும்.

"பாசடை நிவந்த கணைக்கால் நெய்தல்
இனமீன் இருங்கழி ஓதம் மல்குதொறும்
கயமுழ்கு மகளிர் கண்ணின் மானும்" (குறுந்.1)

என்றவழிப் பெருமணல் உலகிற்கு நெய்தல் சிறந்தமையானும் நிலங்களை இவ்வாறு குறிப்பிட்டார் என்று கொள்ளப்படும். இவ்வாறு கூறி, அந்தந்த நிலத்தின்கண் சிறந்து விளங்கும் பூக்காரணமாகவே அந்த நிலத்திற்கு அப்பெயர் வழங்கலாயிற்று என்று கூறியுள்ளார் இளம்பூரணர்.

இக்கருத்தினை உரையாசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் ஏற்காது முல்லை முதலிய பூவாற் பெயர் பெற்றன இவ்வொழுக்கங்களென், அவ்வந்நிலங்கட்கு ஏனைப் பூக்களும் உரியவாகலின் அவற்றாற் பெயர் கூறலும் உரியவெனக் கடாயினார்க்கு விடையின்மை உணர்க எனக்கூறி மறுக்கிறார். நச்சினார்க்கினியருடைய இந்தக் கொள்கை, குறிஞ்சிக்கு உரியதாகக் கூறப்பட்ட ஒழுக்கம் புணர்தல் என்பதாகும். இப்புணர்ச்சி ஒழுக்கத்திற்கே குறிஞ்சி என்பது ஒரு பெயர். இவ்வாறு இருத்தலாகிய ஒழுக்கத்திற்கு மறுபெயர் முல்லை, ஊடலாகிய ஒழுக்கத்திற்கு மறுபெயர் மருதம், பிரிதலாகிய ஒழுக்கத்திற்கு மறுபெயர் பாலை, இரங்கலாகிய ஒழுக்கத்திற்கு மறுபெயர் நெய்தல் இவ்வாறு அந்தந்த ஒழுக்கம் சார்ந்த நிகழ்வினால் நிலம் அந்தந்தப் பெயரினைப் பெற்றுள்ளது என்பதனை அறியமுடிகின்றது.

கடலும் மனித வாழ்க்கையும்

நெய்தல் நிலத்தில் வாழ்கின்றவர்களுக்கு இயற்கையானது சாதகமாக அமைகின்றது. மழை பெய்தாலும் பெய்யாவிட்டாலும் நெய்தல் நிலத்து மக்கள் கவலை கொள்வதில்லை. எந்த நிலப்பகுதியில் நீர் வற்றினாலும், கடல்நீர் வற்றுவது இல்லை. வறட்சி என்பதைக் கடல் அறியாது. கடலை விளைநிலமாகக் கொண்டு உழுதொழில் இல்லாமலே விளைபயன் அடைவர்.

இத்தகைய கடல் மிக மிகப் பழமையானது. இது பல்லாயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தோன்றியிருக்க வேண்டும். அதனால் தான் பண்டைத் தமிழர் இதனை 'முந்நீர்' என்று குறிப்பிட்டனர். பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் கடலின் தோற்றம் பற்றிய கருத்துரைகள் இல்லை. எனினும் ஆற்றுநீர், ஊற்றுநீர், மழைநீர் என்னும் மூவகை நீர்களும் கலந்த ஒரு கலவையாகக் கடல் விளங்குகின்றது என்பதை,

"முந்நீ ருண்டு முந்நீர்ப் பாயும்
தாங்கா வுறையு ணல்லூர் கெழீஇய" (புறம்., 24:16-17)

என்னும் புறப்பாடல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. இப்பாடல்களில் இடம்பெறும் 'உடத்த' 'வளைஇய' என்னும் சொற்கள் கடல் தொடர்ச்சியானது என்பதையும் கடலின் பரப்பானது நிலத்தின் பரப்பைவிடக் கூடுதலானது என்பதையும் குறிப்பிடுகின்றன.

நெய்தல் நிலத்தின் பின்புலம் வருணனையாகக் காணப்படும் இக்கடல் 'முதுநீர்ப் புணரி' (குறுந்., 299:1), 'நீனிறப் பெருங்கடல்' (அகம்., 40:2), 'உரவுக்கடல்' (குறுந்., 316:4), 'உரும் இசைப் புணரி' (குறுந்., 351:4), 'ஊர்க்கடல்' (நற்., 211:1), 'நளிகடல்' (நற்., 219:5), 'மணிக்கேழ் அன்ன மாநீர்' (குறுந்., 49:2) என்று குறிக்கப்படுகின்றது.

நீலமணி களங்கமின்றித் தெளிந்திருந்தாற் போலக் கரிய பெரிய கடற்பரப்புத் தெளிந்திருந்தது என்பதை,

"மணிதுணிந்து அன்ன மாயிரும் பரப்பின்" (நற்., 159:1)

என்னும் தொடர் காட்டுகின்றது. கடல்களில் பொங்கி வரும் அலைகள் பல பாடல்களில் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

'முழங்குதிரை' (நற்., 235:1, 375:7), 'பொங்குதிரை' (நற்., 335:2), 'அல்கலும் தயங்குதிரை' (குறுந்., 226:5), 'படுதிரை' (அகம்., 200:8) எனப் பல பாடல்களில் (குறுந்., 163, 166, 228, 303, 345, 381, நற்., 159) அலை பற்றிக் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

வில்லால் அடிப்பட்ட பஞ்சுபோல அலைகள் காணப்படுகின்றன என்பதை,

"வில்லெறி பஞ்சி போல மல்குதிரை

வளிபொரு வயங்குபிசீர் பொங்கும்" (நற்., 299:7-8)

என்றும், முதியோரைப் போன்ற வெண்மையான தலை பொருந்திய அலையை உடைய கடல் இளம் பெண்கள் செய்து விளையாடும் மணல் வீட்டை அழிக்கும் என்பதை,

"மூத்தோ ரன்ன வெண்டலைப் புணரி
இறையோ ராடும் வரிமனை சிதைக்கும்" (அகம்., 90:1-2)

என்னும் உவமை நயம்பட வருணிக்கப்படுவதை அறியமுடிகின்றது.

இவ்வாறு கடல் பற்றிய பாடல்கள் நற்றிணையில் 58 பாடல்களும், குறுந்தொகையில் 36 பாடல்களும், ஐங்குறுநூற்றில் 40 பாடல்களும், அகநானூற்றில் 30 பாடல்களும் கலித்தொகையில் 16 பாடல்களும் காணப்படுகின்றன.

கடற்புயல்

நெய்தல் பாடல்களின் பல உவமைகளில் கடற்புயல் இடம்பெறுகின்றது. மதம் கொண்டு மோதும் களிறு தன்னைப் பிணித்துள்ள கந்தினைச் சாடிச் சிதைத்து, தன்னைக் கட்டுப்படுத்துவதும் குத்துக் கோலாளரையும் பிறரையும் அலைக்கழித்து அழித்துத் திரிவது உண்டு. அந்த மதக்களிறுக்கு உவமையாகப் புயலால் எழுதரும் கடலலைகள் பேசப்படுகின்றன. துறைமுகத்தின் அமைதிக் கொழுவினிலே அமைந்து கிடந்தது கப்பல், அதன் "நங்கூரம் பாய்ச்சிய கயிறு இற்றுப்போகவும், துறைநீங்கி அலைச்சூழலில் சிக்கவும், பாய்மரம் முறியவும் கடும்புயல் எழுந்து பெரும் பேரலைகளை உருவாக்குகின்றது. புயல் தரும் அலையால் கலங்கிப் பிறரையும் கலக்கியது களிறு" என்பது மதுரைக்காஞ்சி (அடி 375-383) தரும் காட்சியாகும். இவ்வவமைக் காட்சியில் வரும் பொருட்கள் பலவும் கடலலைக்கும் நீருக்கும் ஒப்புமை பெற்றுச் சிறப்பதைக் காணலாம்.

மதுரை நகரில் ஓங்கிப் பரக்கும் கொடியும் கூட கடலலையைப் போலவே அசைந்தாடுவதாக மதுரைக் காஞ்சியில் உவமை சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

"திண்காழ் ஏற்ற வியலிரு விலோதம்
தெண்கடல் திரையின் அசைவளி புடைப்ப" (மதுரைக்., 449-450)

ஆரவாரமும் முயற்சியும் மிகுந்த மதுரை மாநகர் இரவுக் காலத்தில் அமைதியின் புகலிடமாக விளங்குகின்றது. அந்நிலையினை அதே மதுரைக்காஞ்சி ஒலியும் அசைவும் ஒடுங்கி ஓய்வு கொள்ளும் கடலுக்கு ஒப்பாகக் கூறுகின்றது.

"பாடான்று அவிந்த பனிக்கடல் புரையப்
பாயல் வளர்வோர் கண்ணினிது மடுப்ப" (மதுரைக்., 629-630)

என்பது அப்பொருளை உணர்த்தும் தொடராகும்.

முடிவுரை

சங்க இலக்கியத்தில் நெய்தல் திணைப் பாடல்கள் மிகுதி. அப்பாடல்களில் நெய்தல் நிலம் பற்றிய வருணனைகள் சிறப்பிடம் பெறினும், கடற்கரைச் சார்பே பெரிதும் வருணிக்கப்பட்டுள்ளன. கடலின் உட்பரப்புப் பற்றிய வருணனைகள் இல்லை. ஷெல்லி, பைரன் போன்ற மேலைநாட்டுக் கவிஞர்களுக்குக் கடல் ஒருவகை எழுச்சியையும் ஒட்டுறவையும் ஏற்படுத்துவதைப் போல சங்கப் புலவர்களுக்குக் கடல் சார்ந்த பின்புலம் மனவெழுச்சியைத் தோற்றுவிக்கவில்லை.

குறிஞ்சிக் காதலர் அடிக்கடி கூடுவதில் ஆர்வமுள்ளவர், நெய்தல் நிலப் பின்புலத்தில் காதலர்கள் இத்தகைய வாய்ப்புகளைப் பெறவழியில்லை. நெய்தலில் களவுக் காலப் பிரிவு நீண்டது. ஆதலால் நெய்தல் தலைவியர்கள் தங்கள் களவு கற்பாக மாறுமா? என்று ஏங்கும் நிலையில் தங்கள் வாழ்வைக் குறித்து வருந்துகின்றனர்.

நெய்தல்திணைப் பாடல்களை முதற்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள், பின்புலத்தில் நுணுக்கமாகப் பாடிச் சிறப்புப் பெற்ற உலோச்சனார், நெய்தல் நிலக்காட்சிகளைத் தம் இதயம் கலந்து அனுபவித்துள்ளார். இவர்தம் குறியியல் சார்ந்த இயற்கை வருணனைகளால் அதனை அறிய முடிகின்றது. அவற்றுள் குறிப்பிடத் தக்கது புன்னைமரம் தலைவியின் தங்கையாவாள் என்ற உருவக்குறியீடு ஆகும். இவரது நெய்தல் பாடல்களில் முகர்வுப்புலன் சார்ந்த குறியீடுகளும் உண்டு. பரதவர் சேரியில் பரவுகின்ற மீன்களின் புலால் நாற்றத்தைக் கடற்கரை கானலில் வளர்ந்துள்ள புன்னை, தாழை ஆகியனவற்றின் நறுமணம் போக்கும் எனச் சுட்டுவது இதற்குச் சான்றாகும்.

பரணர் பாடிய நெய்தல் பாடல்களில் செயலும் இயக்கமும் நிறைந்த குறியீட்டுக் காட்சிகள் மிகுதி. பேரிசாத்தனாரின் நெய்தல் பாடல்களில் பனைமரம், புன்னைமரம், தேரின் மணியொலி, வண்டுகள், அன்றில் பறவைகள் ஆகியன முதல், கருப்பொருள் பின்புலங்களில் குறியீடுகளாக அமைந்து குறியியல் நோக்கில் உரிப்பொருளைச் சிறப்பிக்கின்றன.

நெய்தல் திணைப் பாடல்கள் முழுவதையும் ஓரிடத்தில் தொகுத்து வைத்துப் பார்க்கும்போது, பெரும்பான்மையான பாடல்கள் நெய்தல் நில வருணனை காரணமாகவே நெய்தல் திணையில் வைக்கப்பட்டுள்ளன என்னும் உண்மை புலனாகின்றது. நெய்தல் திணையில் நெய்தல் நிலத்திற்குரிய இரங்கல் உரிப்பொருளைக் கொண்டுள்ள பாடல்கள் மிகச் சிலவாகவே உள்ளன. இரங்குவதாகப் பாடும்போதும், தலைவியின் இரங்கலே சிறப்பிக்கப்படுகின்றது. குறுந்தொகை, அகநானூறு, நற்றிணை எனும் மூன்று தொகைநூல்களிலும் தலைவன் இரங்குவது போன்று பாடப்பட்டுள்ள பாடல்கள் இல்லை. நெய்தல்நிலம் கடலோடு தொடர்புடையதாயினும், மீன்வேட்டம் பற்றிப் பேசப்படுகிறதே ஒழிய, அயல்நாட்டுக் கடல் பயணம் பற்றி நெய்தல் திணைப்பாக்களில் பேசப்படவில்லை என்பது எண்ணத்தக்கது.

துணைநின்றவை (References)

- கௌமாரீஸ்வரி (ப.ஆ.) (2006), திரு.வி.க.வின் முருகன் அல்லது அழகு, சென்னை: சாரதா பதிப்பகம்.
- சுப்பிரமணியன் ச.வே. (1998), தொல்காப்பியம் தெளிவுரை, மணிவாசகர் பதிப்பு, பாரிமுனை, சென்னை-8.
- சோமசுந்தர பாரதியார் ச. (1997), தொல்காப்பியப் பொருட்படலப் புத்துரை, சென்னை: வசுமதி பதிப்பகம்.
- மீனாட்சி சுந்தரனார் தெ.பொ., (2000), இலக்கிய வரலாறு, மதுரை: தெ.பொ.மீனாட்சி சுந்தரனார் அறக்கட்டளை.
- ஜான் சாமுவேல் ஜி., (1986), திறனாய்வுச் சிந்தனைகள் சங்க அகப்பாடல் மரபுகள் புதிய பார்வை, சென்னை, பாரி நிலையம்.